Uit de openingstoespraak gehouden op 11 maart 2018 in de WTC Art Gallery Rotterdam

In het werk van *Rolina Nell* worden vrouwen en meisjes niet op een psychologische manier benaderd. Ze worden qua gevoelsstemming op een neutrale manier gepresenteerd, meestal doordat gezichten niet worden weergegeven. Die zijn in het beeldvlak afgesneden of de figuren worden op hun rug of in profiel geschilderd. Als er al spanning of dramatiek aan het schilderij wordt meegegeven dan komen die van de beweging van de vrouwen of meisjes. Een kind op een schommel wordt in een krachtige diagonaal neergezet, met het hoofd naar de aarde gekeerd. Armen en benen worden krachtig gestrekt.

De werken laten daardoor geen psychische dynamiek zien, zijn gevoelsmatig neutraal. Alle aandacht komt zo te liggen op het schilderen zelf, op de verftoetsen, op de kleuren die patronen vormen, op de versiering van de kleding, bijvoorbeeld op de kanten randjes van de meisjes- en poppenkleding. Die worden in snelle toetsen geschilderd à la Frans Hals. Op een neutrale, grijsbruine ondergrond van krachtige horizontale banen wordt met gedempte, vaak ingehouden en transparante kleuren alle aandacht gericht op de textuur van kleding, van armen en benen, van haar en sieraden.

Door de gebruikte schildertechniek, eitempera, oogt een schilderij van Rolina Nell als een fresco. Als je een aantal werken naast elkaar ziet hangen waan je je in een oude Romeinse villa waar de transparante muurschilderingen nog zichtbaar zijn.

Hugo Bongers